

НОВА БЪЛГАРИЯ

ВѢСТНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА И КНИЖЕРНОСТЪ.

ИЗЛИЗА ЗА СЕГА ЕДНЪЖЪ ВЪ СЕДМИЦАТА: ВЪ ПЕТЪНЪ.

Плата за три мѣсеца 3 лева; за шестъ мѣсеца 6 лева; за година 12 лева; единъ брой 25 стотинки.

Писменни работи за вѣстника се проваждатъ до Редакцията, а парични до Издатели.

За обявления се плаща за първий пажъ 10 стот. на реда, за слѣдующи-тъ по 5 стот. за послѣдната страница, за първата двойно. Абонати и обявления се предплащатъ.

Ръкописи необнародвани не се връщатъ.

Петко Каравеловъ въ Варна.

Бѣше врѣме, когато имѣто Каравеловъ се произнасяше съ царски почести, отъ малко и голѣмо у насъ. Явеше ли се нейде, то мѣсто, тоя градъ се считаше за щастливъ. Жицитѣ на телеграфа биваха заняти и носяха извѣстия само за Каравелова, гдѣ стжпалъ, какво рѣкжлъ, какво ялъ, какъ спалъ и пр.; разгърнешъ вѣстниците, сички вѣстници препълнени съ приказки и пѣсни само за Каравелова; само единъ расколнически вѣстникъ „Комаръ“, подсмиваше Петка и немилостиво го жилиаще; всички други пѣяха и славаха по вече отъ Княза тогавашния премиеръ; а особни небесни химни се пѣяха, послѣднѣо врѣме, по знаменития 6 Септемврий, когато тоя държавенъ мѣжъ трѣгваше отъ насъ. ~~Варна, гдѣто се живяше~~ Александра, за Южна България, да усвѣтятъ, и ако е нужно да запечатятъ съ кръвъ *свѣдѣнството* на Северна и Южна България.

Тогазн Варна се глѣдаше като най честито мѣсто, че въ това безцѣнно врѣме е имала за гостъ П. Каравелова. Но сега, не ще дума, сѣки ще се стресне, като види надсловнието Петко Каравеловъ въ Варна, сѣки добръ патриотинъ ще се намръщи и зачуди: щоче тоя предателъ на златний прагъ? Да ли не е излязаль съ нѣкоя Набокова чета? Или правителството е направило Варната на *Велико Конаре*, гдѣто ще заточава подобни главни предатели? Или най послѣ е испроводялъ при Д-ръ Пюскюллиева на поправление?

Сички тия претположения, добри читатели, не сж вѣрни, ни едно отъ тѣхъ не е истинно. Ето по кой начинъ Петко Каравеловъ е въ Варна. Поминте, преди нѣколко мѣсеца, когато излезе вѣстника му „Търновската Конституция“, въ който листъ докачеше и Великото Събрание и Княза ни, за което софиянци щяли да го убиятъ съ камани, като получихме туй извѣстие и въ нашия комитетъ „България за себѣ си.“ Събрахме се въ (не на пѣтя или на мекданя) а въ школската градина, гдѣто слѣдъ нечитанието на писмото изъ Столица Н. Ж. предложи: идощата св. недѣля

да се направи митингъ и се осжди Каравеловъ съ сонмището си. Питакха се членоветѣ на комитета единъ по единъ, сички си дадоха честния *воузъ*, че искатъ митингъ.

Това бѣше внезапно предложение, защото току що бѣше пристигнало писмото, та нѣмаше хаберъ единъ дебелъ *мѣдрецъ*, който бѣше се завзелъ сериозно да ръководи тайничко комитета. Щомъ излязоха на вѣнъ другаритѣ и се ерепна съ *мѣдрецъ* още до вечерьта се раздаде гласъ, че *не бивало да става митингъ*, смущения щяло да стане. Иокъ лѣжа било за случката въ София, бе бива не бива, най послѣ не бива казаха та не бива. Абе срамота и грѣхота да остане Варната назадъ, да не се искаже противъ предателя на короната и отечеството, вика Хараламби Ангеловъ, вика Мирски ~~и другъ она~~ много мина. Нѣма да се позволи, казаха най послѣ. Отъ кого, защо? Тѣй се и зарови въпроса: Сички се усетиха, че тука има мощенъ свѣтникъ съ тайни цѣли, който назн Каравелова за бжджци дѣйствива, но нѣмаше какво, трѣбаше да стане едно расцѣпление мѣжду най близки съратия работници.

Най послѣ се каза, доста е което му се направили въ София, по-добре да не му се спомѣнова и имѣто вече. И тѣй мина се и безъ митингъ.

Наближиха изборитѣ за народни представители. Събирасе „Дружината България за себе си.“ Излязватъ оратори отъ членовитѣ на комитета, и първото имъ слово бѣше: Мирски, Хараламби, Н. Живковъ, Каравелисти, да се исклучатъ. Бе лѣжа е, истинна е, Хеля исклучва ги Комитета и тогази нареждатъ кандидати *бизъ бизе*, безъ Харал. Мирски и Г. Ж. които винаги сж се избирали. Виждатъ гражданитѣ пзмама, виждатъ лѣжи и клевети, противъ хора на които иматъ довѣрне, а припоржка на Радославова и нови *хрисими* хорница, дигатъ една врява до Бога, зачуватъ чакъ въ столицата, дохождатъ и разбиратъ работата, че противъ които се вика, тѣ нито сж искали да се избиратъ, че се наричатъ Каравелисти тия, които първи дигнаха топора противъ него по предателскнй

превратъ, видяха отъ София, че Мирски, Харал. и пр. противъ които се дигнало парлатанско гонение, жертвуватъ сичко за общото дѣло, и че *дебелия мѣдрецъ*, прави нѣкакви необясними работи, (то се обясни сега чрѣзъ дѣйствието на Мантова, ама още не е разбрано.) и най послѣ промѣняватъ листа на кандидатитѣ, като гуждатъ трима нови и свършена работа.

И тѣй, добритѣ ни читатели разбраха, че за изборитѣ на народни представители, Г. Каравеловъ е билъ доведенъ магически въ Варна.

Постъпни врѣме за градскитѣ избори. За тѣхъ, дебелня мѣдрецъ, не намери за нужно да довежда Каравелова, за да премахне умразния нему кметъ Хараламби Ангеловъ, комуто нито приляга да се ползува отъ ~~политическа~~ щиици воденици и пр. нито нѣкъ остава другито да се ублажи, отъ общитѣ приходи. Не видялъ за нужно, защото му се можело чрѣзъ стражаритѣ да избере и бюро за изборитѣ и кметството.

Сега, като приближиха окръжнитѣ избори, *кѣлстия мѣдрецъ*, съ сичкото си благообразие, вика Г. А. Ангелова и му обѣвява, че той ще бжде първи кандидатъ за окръжний свѣтъ, но отъ друга страна той пакъ довежда Каравелова въ Варна, за да похули и опрачастъ кандидатурата му за предстоящитѣ избори.

Ето, Господа читатели, Каравеловъ е доведенъ съ „Варна пощасж.“ турски вѣстникъ, който печата и на български за когото трѣба на български да испонжра. Въ тоя новъ нашовски органъ, се обѣвява, че Х. Ангеловъ билъ Каравелистъ, че имало и нѣкаква брошура преди 40—50 години, въ която хуляли Г. Ангелова, за нѣкакви передовни смѣтки! Е, таквози пѣклено интриганство, лукавство, друго издание не може да е имало. Г. Ангеловъ е познатъ не само на Варненци, а и на Шюмленци, Разградчане, Ломчане, гдѣто е билъ окръженъ управителъ, и секи изговаря съ почетъ имѣто му: *честна душа*, тѣй щото не вѣстниче на тур. чибукчий, ами и дѣволитѣ да излязатъ неможтъ го учерни, ала глав-

ното е, че лажът невинитъ селени, като имъ проповѣдватъ и съ писма че ако избѣржтъ подобенъ *Каравелистъ* правителството ще ги намрази и ще пропаднжтъ работитъ имъ. Ето за какви цѣли е доведенъ пакъ магически Каравеловъ въ Варна, и днесъ за днесъ се намерва у в. „Варна Пошасж“.

Ний обвѣяваме на селени и гражданае, че сичко що се пише или говори отъ Байчевъ прѣвъ *Доброжа* и турския вѣстникъ, сж лажъ и клѣвѣти съ намереня, да не избере окръга като Ангелова честни хора, за да се расподажтъ съ спромашпята както исжжтъ. Ж.

Сждба—процесъ

по новия законъ за печата.

Както бѣхме предизвѣстили, на 9-ий того, въ понеделникъ, бѣше назначено и се разгѣдва дѣлото на съгражданинѣтъ ни Г. Сп. Д. Спасова, който съ истинска гражданска доблестъ бѣше обнародвалъ въ „Нова България“, съ свой подписъ, антрифиле, съ което осжждаше Г. Обржжний Управителъ въ незаконна поетжка спрямо гражданитъ. За да не се трудятъ читателитъ ни да дирятъ помѣнатитъ рѣдовце въ 12-ий брой на вѣстника, ето ний ги обна-

родваме повторно:

До Редакцията на „Нова България.“

Гражданитъ съ благодарение бѣха приели новината, че Г-нъ Министръ президентъ, въ правдолюбнето си билъ заповѣдалъ на Г. Управителя ни, да не се мѣси въ гражданскитъ ни работи. При всичко това, преди нѣколко дена, Г. Управителя, наедно съ Байчева, е викалъ намѣстника на варненския мюхтоу, и го сждилъ, че е подписвалъ махзаръ противъ варненския турски учителъ Надира, редакторъ на турскитъ в. Варна-Постасж, и го принуждалъ да подпише друго заявление, въ защита на помѣнатий недомасленъ дипломатъ, който съ вѣстникѣтъ си смущава и най мирнитъ мюсюлманн, подконава довѣрието на Державата, като тржби на четри страни, че защото въ сегашния общински съставъ влизали шестима турци, цѣли да се запазятъ турскитъ интереси; като ли че ако сѣ помалко-двама трима, ще се угнетява турското население?

Ний увѣряваме, както Надиръ Ефенди тѣй и Г. Управителя и инспектора Байчева, че и гдѣто нѣма ни единъ турчинъ избранъ се сжщо се пазятъ равноправни гражданскитъ интереси на сички граждани: че въ миналия съставъ на тукашното общинско управление до сега е имало ни единъ Турчинъ, а само въ сѣвѣта е билъ единъ единичакъ, но нито едно оплакване не е имало отъ съгражданинѣтъ ни мюсюлманн; за туй да не развивжтъ санжакъ на фанатизмата.

С. Д. Спасовъ.

Както виждатъ читателитъ ни, тука главната работа била, да се защити нѣкой си турски учителъ Надиръ, комуто мѣстото било поистинало. Кой е той Надиръ? По каква важна мисия се намира въ Варна че

толкова треперане за него да не липса отъ България? Слѣдъ тия въпроси. навѣрно, сѣкой ще си помисли, че ще бжде като пратеникѣтъ отъ Султана, чрѣзъ който се подържа *свѣлашението* ни съ Турция по взаимна-защита и пр. Тѣй ще си помисли, вѣрваме, сѣкѣ, като види таквазиспапа — пѣвѣрирѣдна защита отъ управителъ. Но ний бързаеме да кажемъ, че помѣнатий Надиръ е просто турски даскалъ въ ружднето, младичакъ, хайле хубавичакъ, цариградско ефенди. Платата си получава отъ Султана, турски подданикѣтъ, и е редакторъ на едно турско вѣстниче. „Варна Пошасж“ въ което описва какви сж ржччикитъ, крачката и блжкитъ на кадженитъ, колко се страстни и пр. и пр. Сега, тука ако има нѣщо да се интересува Г. М. Паничерски, може, а други никакви политически мисии нѣма, и не само че нѣма повѣрена нѣваква мисия отъ Ц-градъ, ами и вѣстника му непропушаха дълго време.

Сега, като обявихме въ кратце за Надира, като най-главна причина за обнародваното антрифиле, и за подягнатия процесъ, ще пристжнимъ къмъ самото сждебно дѣло.

Ето обвинителния актъ съ който се тегли на сждъ дописникѣтъ ни.

Прѣписъ.

Обвинителенъ актъ.

По обвинението на Спасъ Д. Спасовъ, жит. изъ г. Варна, въ написанне клѣвета чрѣзъ печата на Варненский Окржженъ Управителъ по поводъ на неговитъ служебни дѣйствиа. Обстоятелствата на дѣлото сж слѣдующитъ: Въ 12-ий брой на издавающий се въ гр. Варна политически вѣстникъ „Нова България“, на страница 4-та има помѣстена една дописка съ подписъ С. Д. Спасовъ, въ която дописника, мѣжду другото пише, че Варненский Окр. Управителъ вѣрѣски предписаннето на вѣшето си началство се мѣсилъ въ градекигъ работи на Варна и за утвѣрждение на това превежда: прѣди нѣколко дни Окржжния Управителъ наедно съ Байчева е викалъ намѣстника на Варненский Мюхтия и го осждилъ, че е подписвалъ махзаръ противъ Варненский Турски учителъ Надира, редакторъ на турскитъ в. „Варна Постасж“ и го *принуждалъ* да подпише друго заявление въ защита на помѣнатий недомасленъ дипломатъ, „а въ заключѣние се обраца къмъ Управителя и други лица“: да не развиватъ санджакъ на фанатизма. Прокурорскитъ надзоръ при Варненский Окржж. Сждъ, като има прѣдъ видъ: а) че въ тази дописка се прѣписва на Окржжния Управителъ не *повинности*, *испокорства* къмъ вѣшето си началство; б) че нему се прѣписва дѣяние което не е въ негова компетенциостъ, и противозаконно присилване волята на гражданитъ съ употребление на властѣта, съ която е той облеченъ по закона, слѣдователно по привишение на властѣта си и в) че туй престжнно дѣяние на С. Д. Спасова, съставлява клѣвета чрѣзъ печата хвърлена върху Окржжний Управителъ по поводъ на служебнитъ му дѣйствиа; съгласно чл. чл. 13, 35,—3 Ал. на 36 и 37, отъ закона за печата, прѣдава-

на Сждъ прѣдъ Варненското Окр. Сждилице, Спасъ Д. Спасовъ жит. изъ г. Варна, 35 годишенъ, подъ Сждъ не билъ, да се сжди безъ участие на сждебни засѣдатели за извѣршеното отъ него престжпление чрѣзъ печата, прѣдвидено въ чл. 30 отъ сжщий законъ. Настоящий обвинителенъ актъ се състави на 26-й Януарий 1888 г. На първообразното подписахъ Пом. Прокуроръ: Ив. М. Икономовъ. — Спѣськъ на лицата които ще се призоватъ по това дѣло № 13/88 год. 1) Обвиняемий Спасъ Д. Спасовъ, гр. Варна; 2) Окржжний Управителъ М. Паничерски пострадавшъ, (подп.) Помощ. Прокуроръ: Ив. М. Икономовъ.

Вѣрно съ първообразното:

П. Предѣдатель: Б. Ханджиевъ

Под. Секретаръ: Д. С. Мумжиевъ

Провѣрилъ: И. Д. Мутафовъ

Освѣнитъ спомѣнатитъ лица въ горния актъ, бѣха привикани за свидѣтели: Д-ръ Стефановъ, Статъ Паница, Варненския Мюхтия, Мерасчиевъ Васфи Ефенди и Н. Мирски.

Сждебната стая бѣше препълнена отъ слушатели, и ако да имаше мѣсто шяха да бжджтъ двоино и тройно повече; защото мнозина бѣха разбрали, че споредъ показанитъ статий въ обвинителния актъ 37 и 30 предобрна ни съгражданинъ, за неказана петинна презъ печата, ако не може да я докаже, трѣбаше да влезе въ затвора за двѣ години.

Да, наказанае отъ два мѣсеца до 2 години въ затворъ, опредѣля новия законъ за печата, безъ да има откупъ.

ботата да види да ли ще се наложи таквози ужасно наказанне за нѣколко свободни думи прѣзъ печата? — Но залата на сждѣтъ като бѣше малка, колкото събпраше бѣха се натиснали като сардели; за по благороднитъ, като Надиръ ефенди и Байчева бѣха показани особни столове и бѣше отворяна стаята на засѣдателитъ, до самата стая въ която се съвѣщаватъ сждитѣ. . . .

Сждитѣ се явиха на часѣтъ 9 1/2, и слѣдъ прочитанието на дѣлото, и провѣряване призованитъ лица, показа се че сички присѣтствуватъ, освѣнитъ свидѣтеля Васфи еф. който се нампралъ въ Цариградъ.

Защитника на обвиняема, Г. Коларовъ, настояваше да се отложи дѣлото до завращаннето на помѣнатий свидѣтель.

Помощникъ прокурора Г. Икономовъ обяви, че споредъ закона за печата нѣма да се допуснатъ никакви свидѣтели. Това зачуди сѣкиго. (Въ залата на сждѣтъ имаше неправена една сопа до четри аршина дълга, принесена за друго дѣло, за по бой, като вѣществено доказателство. Азъ си рѣкохъ, на ума: има *жасъ* да не се допуснатъ свидѣтели за сждба по печата, свидѣтели живи хора, когато за други обвинения се допуснатъ и дърветата за да се докаже истинната.)

Съдътъ слѣдъ като се оттегли на съвѣщание, обяви, че ще се разгледва дѣлото само съ присъствующитѣ свидѣтели.

Отъ много слушатели се чу една приятна въздишка, като че имъ отлекна на душата, когато чуа че ще се допуснатъ свидѣтели.

(слѣдва)

ВЪТРЕШЕНЪ ОТДѢЛЪ.

„Весели се Варна граде, и ти българскій народе.“

Каква безцѣнна чѣрта има българския гражданинъ? Той се глѣда като мъртавъ когато му потъчатъ гражданскитѣ правдини, когато го пресилватъ. Оня денъ, на 7-ий того, тука имахме най пресенъ примѣръ: хора възрастни, вече побѣтели, оставили си работата на скелата, и дошле горя, весели, събрали се на тумби у кафенето, едни тържественно се здрависватъ, други ижкъ пѣятъ: „Весели се Варна граде, и ти българскій народе“, и викатъ, да живѣй Стамболовъ! като ли че сега се освобождава България. А туй спокото знайте защо? Защото примѣстятъ Окръжния Управителъ Г. Паничерски отъ тука; защото освѣнъ други горчевини що бѣха опитали гражданитѣ пзобщо по изборитѣ, въ последнѣно врѣме бѣше се захванало

които се отъзвяха да влязатъ въ общинското управление, и пр. избрано по негова угода, за примѣръ: Х. Христанкп, извѣстенъ търговецъ, му се иска 16 годишното момче солдатинъ, безъ да има коммисия; на чутовний търговецъ Ст. Паница, който има въ банката до 100 хиляди лева отворенъ кредитъ, псвѣтстватъ го, че ще му секвестиратъ стопата, за 100-тина лева данокъ; мѣстни турци се прививатъ въ управлението да се заплашватъ, за единъ пришелецъ Недиръ ефенди, който само сповету въ управлението окръжно, ту въ кметството, наедно съ Байчева, а п двѣтѣ учреждения бѣха станали като притежание на Недира п Байчева, срамъ го бѣше човѣкъ да каже, че това е управления. П тѣй, на думата си, защото се видя приказъ че Паничерски се дига то, както русчукинтѣ тържествуваха за освобождението си отъ Маптова, тука двойно по-вече за Паничерски.

Но читателитѣ ни ще кажатъ: Ако Г. Паничерски е толкози огорчилъ Варна, защо го проваждатъ п другадѣ? Да, това е право запитване. На това ний има да кажемъ. Господствува отива въ чисто български градъ, при хората отъ царска кръв, въ Търново, гдѣто е вгвѣздена чиста българска политика, п гдѣто нѣма кого да илаши никакъвъ управителъ.

Въ такъвои мѣсто той ще си глѣда постоянно канцеларията, ще бжде, може би, п по-обичанъ отъ външето си началство. Белална работа бѣше тука, че има малко българи при нѣколко чужди елементи, че бѣха се распорѣсали на нѣколко фракции, п има чужди агенти, съ които неможаше да се разбира п пр. п пр. за тука само не бѣше, негова милостъ, а за вътрешенъ градъ, стомахъ да му е здравъ, да си отяде п отине. Н.

На 9-ий того, слѣдъ получаването телеграммата за примѣстваването на Г. Паничерски, вечерята, по часътъ 10^{1/2}, се замеряли съ голѣми камани прозорцитѣ на председателя на сѣда: Г-нъ Костова, у когото е билъ гостинъ Г-нъ Филчевъ, прокурора на Рус. Агелация. Г. Костовъ, излязълъ, викалъ полиция. П едвамъ слѣдъ половинъ часъ намерилъ близо единъ стражаринъ, п съ мъжа го придумалъ да влезе въ къщата му п състави пуждния актъ. Стражаря като отказалъ да състави актъ, то му поискалъ да извѣсти на началника си, стражара отишелъ п не се вървалъ никой до сутришата.

На утрото заѣвява на Г. Началника, по какви распорѣждания се направяни, незнаемъ.

Както ни убѣряватъ, отъ ко-рано,

Г-нъ Костова на сѣдинъ съдъ, Младомъ Ранковъ, билъ предизвѣстилъ Г. Костова, че ако не държи съ тѣхъ ще си истажи?! Че тѣ ако изгонили Г. Мирски, п нему ще докажатъ кои сж.

Двадесетъ п петъ годишни младежи, като Г. Ранкова, като е припоришилъ за сѣдинъ Г. Паничерски, ний разбираме да му се признателни. Но въ сегашно врѣме да ставатъ банибозушки постъпки, да са чуятъ джамови като на Г. Костова, истенско правосѣдний чиновникъ въ сѣда, въ сегашно критическо врѣме — ний чакаме смущения само отъ Пабоковци, п отъ когото другито п да сж, съ русски рубли или безъ рубли, тѣ сж се душмански работи; за туй ний свѣтваме отъ най голѣмия до най малкия, п разселния, да не слушатъ никого, който ги подбужда на скандали, защото виждаме явни факти, че правителството нѣма да се глезе съ никого. Ако не малко полковници п пр. п ги застрѣлятъ за голѣми размерици съ оръжия, то ще вакаже най немилостиво п тия, които като иладенски хайдуци замерятъ съ камани въ ерѣдъ градъ. Ний свѣтваме отечески, за да не си оплакватъ младшици; ако ли мислятъ че ще оплакватъ като Г. Костова, че да нека примѣстятъ, за да остане трона за патронитѣ ний, тѣ се лажатъ. Никого немогатъ опялни, на замеряций съ камана може да му се

отговори като на разбойникъ, нѣма нужда п полиция да се вика.

Преди години, когато гражданитѣ рѣшили да избератъ за депутатъ едно лице, което било на държавна служба въ Варна, една пѣлленна душица искала да зачерни честъта на помѣнатото лице, или отъ завистъ, или да замѣсти себѣ си, та подучило одного, да даде заявление въ сѣда, че кандидатина чиновникъ крадялъ правителствени дѣрва! Слѣдъ петъ години се повтаря сжщата подла работа, п пакъ да се черни държавенъ честенъ чиновникъ, имѣнно Г. Козаровъ. Това е плодъ на една пѣлленна душица, на врата на която се напзани грѣхове цѣла брояница, п ако се скжеа брояницата тежко му на главницата; тежко нему, тежко п на тия шо сж околуму.

Сега, въ Сѣбота, на 13 того, ще се разслѣдва дѣлото на Директора Г. Козарова, по обвинението му отъ Инспектора Байчева, че Директора крадялъ дѣрва! Посрамиха пародното име п предъ циганитѣ, подли твари! За избѣсани душителни.

Научаваме се, че г. Байчевъ, многогѣностния нашъ окръженъ инспекторъ, е закрилъ една частна забавачница, която сжществува отъ двѣ години насамъ въ града ни. Тазн забавачница е бѣла, по чес-

тна п образована г-ца на име (чуждоподанка) Сатиръ, въ която тя обучава само дѣтница отъ 4—5 годишна възраст: да свирятъ на пиано п говорятъ френски. Ний не можемъ да знаемъ кои сж причинитѣ за закриването на тазн толкова полѣзна за дѣцага забавачница; по некаме да вѣрваме че г. Байчевъ, дѣлѣтъ отъ всеко предписанне на Инспекторитѣ за училищата, е направилъ това или отъ trop de zèle или пакъ отъ голѣма босота. Както п да е, по фактътъ (о фактъ п ний не можемъ освѣнъ да скърбимъ за тазн банибозушка постъпка на г. Байчева; който отъ едно врѣме насамъ се занимава по-вече съ лѣсковика политика, отколькото съ учебното дѣло.

На 10-й того, привечерь, се получи телеграмма отъ Министерството, че Инспектора Байчевъ се отчеплява (испѣжда) отъ службата си. Тѣй телеграфически дето се испѣжда, трѣба да е направилъ още повече вагабондлуци отъ които знамъ до сега. Абе той току се муухваше п дрыкаше противъ правителството, ами дано не е увлякалъ нѣкой невпани хора подира си, да си постраждатъ за такъвои диване.

Работитѣ по инспекцията на училищата се възлага на окръжното управление.

Научаваме се, че Байчевъ излягалъ въ окръга да яптардисва махзаръ, съ който да искаят оставаннето тука на Г. Паничерски. Ний не върваме да се намерятъ хора да се поведатъ по диванелика му. Той излиза като втори Каулбарсъ, да заповѣдва на правителството, туй тѣй и онуй иначе да върши, като ли че правителството незнае колкото Байчева *малигата*, своята работа.

**** Сжджта по печата** Като остава да слѣдва подробно въ идущия брой, за да неоставяме читателитѣ си въ неизвѣстностъ какъ сж е рѣшило дѣлото, ще кажиме въ кратко:

Г. Сп. Д. Спасовъ се призна за левиновенъ отъ сжда — оправда се.

Обвинителната властъ представляваше Г. Икономовъ, при членовитѣ на сжда. Г. Г. Ханджиевъ, Беровъ и Ранковъ. Защитници (адвокати) на Г. Спаса бѣха Г. Г. Папанчевъ и Коларовъ, които твърдѣ голѣма вѣщина показаха.

Сега остава да видиме, какъ ще постъпи прокуратството слѣдъ квто се доказа, че не е кльвета, споредъ обвинителния актъ, че Г. Паничерски привилжилъ властта си т. е. злоупотребилъ съ управителската си властъ.

**** Нова мода отчисление.** Настоящия секретъ отъ градското ни

управление Г. Стойковъ, като не се допадалъ на новитѣ общинари, поръчали му да си даде оставката. Но веднага слѣдъ това заключили секретарската стая, когато Г. Стойковъ билъ на вѣнъ, и останалъ глоглавъ да подаде оставка. Мюхюръ останалъ у Стойкова, а шапката му въ канцеларията!

Онзи вечеръ Пристава Груевъ съ сабята си гонилъ Г-на Мхизова, благодарение на юначния ни и честенъ съгражданинъ Г-на Д. Правдалнева, отървалъ Мхизова.

Както знаемъ, Портата има свой делегатъ въ София, прѣзъ който се споразумяватъ нашето правителство и Портата. Че единъ пратеникъ на Турция е много важно дѣло, то се види отъ голѣмитѣ усилия на Россия да спира портата, да не проважда въ България свой делегатъ, но и сега, съ мъдрата си политика, правителството ни, успѣло да отблъсне интригитѣ на руссия, и пакъ има турски делегатъ въ София.

При това, халосани хора като Байчова, за нѣкакви си ефендета, позволяватъ си да телеграфиратъ направо до турския министъръ, което, разбира се, трѣба да е повело, неприятелска преписка съ Портата, която сж е намерила като подиграна отъ единъ инспекторъ, и трябва да е

станало цѣлъ дипломатически въпросъ което е види се, една отъ причинитѣ за отчислението на Байчева: Но съ неговото отчисление да ли сж е изгладилъ въпроса? Ето какво ще каже: „Куче, което незнае да лае на овцетѣ вълкъ докарва“.

Нѣка пакъ го избиратъ за инспекторъ, да пѣхне и окръга ни въ нѣкой огънъ. Че той не е погледналъ ни едно училище ни, само съ интриги се занимава. Тежко на селскитѣ училища.

Прокурорътъ ни Г-нъ Велчовъ показва голѣмо усердие, въ изпълнение на длъжността си, като ни даде подъ сждъ, за да види дали сме кльветили управителя, и въ сждѣтъ се доказа че ний сме казали истенната; ний обичаме да поканиме Г-на прокурора да прочете въ вѣстника „Варна поща сж“ N-о 10 отъ 6 Януарий, колона трета, дѣто пише мосу Надиръ; „сѣкой е чулъ миналата година по нѣманне достоенъ мюхтия, който да моли военитѣ въ града ни, тѣ (офицеритѣ р.) въ вѣрме на рамазана се изваждали войската на учение, и тамъ много мюсюмански солдати, отъ много учение и натиски, падали *примрели и като за клани агнета сж търкаляли по земята.*“

И ний имаме братия и синове въ войската, и глѣдаме че офицеритѣ сж отнасятъ нѣко добро, като си свои синове, или като най добри учители, не сме виждали ни единъ ударъ, каквито се спиваха отъ русскитѣ офицери, а да се казва че се търкаляли като *заклани агнета*, ето гдѣ трѣбаше да си отварятъ очитѣ управителя и прокурора.

С. Д. Спасовъ

ВЪНШЕНЪ ОТДѢЛЪ.

Извѣставатъ ни отъ Цариградъ: Русскій посланикъ Нелидовъ полага голѣми усилия тѣзи дни за да накара Султана да излѣзе срѣщу Н. Ц. Височество Българския князь. Султана е отговорилъ, че той не може нищо да направи безъ съгласието на Великитѣ Сили.

— Вижда се че българското правителство имало намѣрение да укрѣпи Варна и Бургазъ. Но Руссия протестираше като казала, че това е противъ берлинския трактатъ.

— Русскитѣ освѣнъ войскитѣ които сж натрупали на Австро-Русската граница, иматъ около 100,000 готови около Москва и Кневъ.

Австрийското правителство е увѣрило Румънското че въ случай че Руссия влѣзе въ Румъния то Австрия ще счита това като причина за война.

— Австрийския воененъ аташе въ Цариградъ днесъ преминалъ прѣзъ

Варна за Виена. Въ единъ частенъ разговоръ съ единъ нашъ приятель той казалъ че мира е усигоренъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

Варненската Черковна Комиссия съ настоящето си обявява за всеобщо знание, че тѣгльнието на лотарията, ва двѣтъ Общински кжци въ Града Варна, която трѣбваше да стане на 7-й текущий, по непредставяние на всичкитѣ смѣтки за распранитѣ лотарийни билети въ разни градове отъ натоваренитѣ съ това лица се отлага за 21-й Май т. г. Същевременно Комиссията поканва всички тия Господа до които има пратени билети за распраняние да побързатъ съ представяннето на смѣткитѣ имъ за това, та да може своевременно се извърши тѣгльнието на въпросната лотария

Гр. Варна 14 Януарий 1888 год.

Отъ Комиссията.

НЮ-ИОРКЪ

застрахователно дружество за животъ

основано въ 1845

узаконено за сществуване въ княжествобългария съ указъ н-о 114

обнародванъ въ държавенъ вѣстникъ бр.63.

отъ 11 Юний 1887 г.

Вложено за гаранция 100,000 лева при Българското правителство

Капитала на дружеството е 390 милиона лева

Системата на Дружеството е чисто взаимна.

Застрахованитѣ лица сж сами притѣжатели на капитала и печалбатъ,

ПРАКТИКУВАТЪ СЕ РАЗНИ КОМБИНАЦИИ.

ГЛАВНО УПРАВЛЕНИЕ ЗА ЕВРОПА:

16 Boulevard de Italiens

За Български и на други язици проспекти и всякакви обяснения да се отнасятъ до

Главний Агентъ за България

Г. ГЕОРГОВЪ.

София, ул. Банка N-о 200.

И Агентинъ за Варна и Шуменъ Христо Нойковъ въ Варна, за Свищовъ и Търново — Димитръ Иваневъ въ Свищовъ, за Руссе и Силистра — Николай Минковъ въ Руссе, Ломъ — Спасъ Х. Георгиевъ, Т. Шаварджикъ — Ив. Мишайковъ, Видинъ — Гр. Минковъ.

ЗА 4 ЛЕВА КЖЩА СЪ ЦѢНА

ПОВЕЧЕ ОТЪ ПЕТСТОТИНЪ ЛИРИ Т.

Благотворителна лотария, гарантира отъ Варн. Град.-Общ. Управление и потвърдена отъ Правителството на Н. Ц. В. Княза. 700 билета, всѣкий по четири лева. Единъ билетъ печели богата кжца съ магазина и съ около 500 □ метра дворъ (Варна, III/83), другий сжщо доста удобна кжца (III/81). Теглението на 7 Януарий 1888. Тая лотерия е за исплащанне частъ отъ дълга на Българската Саборна Черкова въ Варна. Всѣчки, които желаятъ да помогнатъ на слабата Българска Православно-Християнска община въ Варна, и същевременно, да опитатъ честта си по случай на новата година, да ли нѣма да се падне тѣмъ таквазъ голѣма печалба за толкова нищожна сума, да си купятъ отъ билетитѣ, които продаватъ въ Варна Г-да: Антонъ Недѣлковъ, Димитръ Влчевъ, Иванъ Гиневъ, Никола Мирский, Петръ Юшенлийски, Хаджи Панако Карабатакъ, Савва Марковъ, Тодоръ Марнополский и други. За часа и мѣстото на теглението ще се обяви. Милитъ и другитѣ български вѣстници да обнародватъ настоящето.

г. Варна, 20 Декемрий 1887 г.

Черковната Комиссия.

Печатн. Хр. Н. Войниковъ, — Варна.